

De aanval op het fort

‘Tetteretet!!! Iedereen naar de muren! De vijand nadert van alle kanten!’

Luid klinkt de stem van de baas tussen de muren van het fort. Jasper rent naar de muur van het fort en klimt snel als een aap naar boven.

Met zijn hand boven zijn ogen tegen het felle zonlicht tuurt hij scherp de omgeving af. Waar is de vijand? Ziet hij daar, achter die struiken, niet iets bewegen? Of daar misschien, bij die bomen? Hij grijpt zijn geweer nog vaster in zijn hand en haalt diep adem. Hij zal zijn huid duur verkopen, als het aan hem ligt zal de vijand zal dit fort nooit kunnen veroveren.

Achter een hoopje zand ligt Lukas. Heel voorzichtig steekt hij zijn hoofd boven het randje uit en bespiedt hij het grote houten fort in de verte. Hij moet het fort veroveren, maar dat zal niet gemakkelijk worden. Staat de verdediging al op de muren? Ja, daar ziet hij iemand staan met een geweer in zijn hand. Oei, dat wordt lastig. Hij kijkt rond. Is er een veilige manier om nog dichterbij het fort te komen? Op zijn buik kruipt hij een paar meter naar rechts. Nu ligt hij achter een stel dikke struiken en kan hij tussen de takken door het fort zien. Hij brengt zijn geweer in de aanslag, richt goed en dan...PANG! De vijand verdwijnt achter de muur. Hè, was het schot nu raak of niet? Lukas weet het niet.

In het fort hoort Jasper het geweeschot en hij duikt bliksemsnel weg. Mis! Ha, zo snel heeft de vijand hem niet te pakken! Wat denkt hij wel. En hij heeft nu duidelijk gehoord waar het schot vandaan kwam. De vijand heeft zijn positie verraden met dit geweeschot. Jasper kijkt door een spleet in de muur van het fort. In de verte ziet hij achter de takken van een grote struik iets bewegen. Dus daar houdt de vijand zich schuil. Wat zal hij nu doen? Jasper bedenkt een strijdlist. Heel voorzichtig steekt hij de loop van zijn geweer een klein stukje tussen de spleet in de muur. En nu maar afwachten.

Lukas bijt op zijn nagel. Wat moet hij nu doen? Als zijn schot van zojuist raak was, kan hij het fort gaan aanvallen. Maar hij weet niet zeker of de vijand is geraakt. Zal hij proberen te gaan aanvallen? Nog even kijkt hij nauwkeurig naar het fort, maar hij ziet nergens meer beweging. Zijn geweeschot was dan zeker toch raak. Hij haalt diep adem, springt op en rent zo snel hij kan naar het fort. Hij rent in een zig-zag-beweging, dan kan een vijand hem moeilijker raken als ze op hem proberen te schieten. Vlak bij het fort ligt een oude omgezaagde boom. Daarachter ploft hij neer. Tot zover heeft hij het gered!

In het fort staat Jasper. Hij heeft de vijand aan zien komen en wacht geduldig af. Hij weet dat het haast onmogelijk is om iemand die zig-zag rent, te raken. Maar nu heeft hij goede kans, want hij kan het hoofd van de vijand duidelijk zien achter de boomstam. Hij brengt zijn geweer in de aanslag, en richt... Maar net als hij wil schieten, springt de vijand weer op en rent de laatste meters naar het fort. Jasper verliest de vijand uit het oog. Snel trekt hij zijn zwaard en klimt hij op de muur. Net op tijd, de vijand is al bezig naar boven te klimmen. ‘Ha, jij dacht zeker dit fort zomaar te kunnen veroveren! Nou, vergeet het maar!’ Jasper heft zijn zwaard en laat het met een harde klap op het hoofd van de vijand komen. De vijand gilt van pijn. Hij laat de rand van de muur los en stort naar beneden. Jasper buigt zich over de rand en kijkt in de diepte. Daar ligt de vijand, verslagen.

Er komt een man op het fort aflopen. Hij zwaait met zijn armen. 'Jongens, het is vier uur. De speeltuin gaat sluiten.'

Jasper springt van de muur en ploft naast Lukas in het zand. 'Hè, jammer! Het was net zo'n leuk spel. Morgen weer?'

Lukas knikt. 'Oké. Maar dan ben ik de baas van het fort en ga jij aanvallen, goed?'

Eeuwoud Koolmees